СПРАВА «КОРЖЕВСЬКИЙ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF KORZHEVSKYY AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заяви № 25321/24 та № 35960/24)

Стислий виклад рішення від 28 серпня 2025 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість відповідних цивільних проваджень була несумісною з вимогою «розумного строку» та у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зауважив, що у заяві № 25321/24 друга заявниця, пані Коржевська, не має статусу потерпілої щодо тривалості другого провадження, оскільки вона не була стороною у відповідному провадженні, та на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції відхилив цю частину заяви № 25321/24, поданої першим заявником, оскільки вона є несумісною за критерієм ratione personae з положеннями Конвенції в розумінні пункту 3 статті 35 Конвенції. Європейський суд вкотре звернув увагу на те, що розумність тривалості провадження повинна оцінюватися у контексті обставин справи та з урахуванням таких критеріїв: складність справи, поведінка заявників і відповідних органів державної влади, а також важливість предмету спору для заявників. Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі тривалість проваджень була надмірною та не відповідала вимозі «розумного строку» і що заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, та констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на надмірну тривалість цивільних проваджень, зазначених у таблиці у додатку, та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, а решту скарг у заяві № 25321/24, поданих другою заявницею щодо другого провадження, — неприйнятною;

3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень, зазначених у таблиці в додатку, та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;

4. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.